ალლაჰის სახელით, არავინ არ აიღებს არაფერს უსამართლოდ, თუ არა იმ პირობით, რომ აღდგომის დღეს ალლაჰის წინაშე წარდგება ამ ტვირთით

გადმოცემულია აბუ ჰუმაიდ ას-საა'იდისგან (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი), რომ მან თქვა: «ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) დანიშნა კაცი ბანუ სულეიმის ტომისგან ზაქათის შესაგროვებლად. ამ კაცს ერქვა იბნ ალ-ლუთბია. როდესაც ის დაბრუნდა, ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) მას ანგარიში მოთხოვა. მან თქვა: "ეს – თქვენი ქონებაა, ხოლო ეს – საჩუქარი, რომელიც მე მომიტანეს". მაშინ შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) უთხრა: «რატომ არ დარჩი მამაშენის და დედაშენის სახლში, სანამ შენთან არ მოვიდოდა საჩუქარი, თუ სიმართლეს ამბობ?» შემდეგ მან წარმოთქვა ქადაგება, ადიდა ალლაჰი და ხოტბა შეასხა მას, შემდეგ კი თქვა: «ჭეშმარიტად, მე ვნიშნავ ერთ-ერთ თქვენგანს იმ საქმეზე, რომელიც ალლაჰმა მე დამაკისრა. შემდეგ ეს ადამიანი მოდის და ამბობს: "ეს თქვენი ქონებაა, ხოლო ეს – საჩუქარი, რომელიც მე მომიტანეს. განა ის არ დარჩებოდა მამისა და დედის სახლში, სანამ მასთან მისი საჩუქარი არ მივიდოდა, ალლაჰის სახელით, არავინ არ აიღებს არაფერს უსამართლოდ, თუ არა იმ პირობით, რომ აღდგომის დღეს ალლაჰის წინაშე წარდგება ამ ტვირთით, მართლაც, მე ვიხილავ ერთ-ერთ თქვენგანს, რომელიც ალლაჰს შეხვდება და ზურგით ატარებს ღრიალით მობრუნებულ აქლემს, ან ბღავილით მოსულ ძროხას, ან ბღავილით მოსულ ცხვარს, შემდეგ მან ასწია ხელი ისე, რომ მისი იღლიების სითეთრე გამოჩნდა და თქვა: ო ალლაჰ, ხომ გადავეცი?» – და ეს რამდენჯერმე გაიმეორა. ეს არის ის, რაც ჩემმა თვალებმა დაინახეს და ყურებმა გაიგონეს».

[სანდო (საჰიჰ)] [შეთანხმებული]

მოციქულმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) დანიშნა კაცი, სახელად იბნ ალ-ლუთბია, ბანუ სულეიმის ტომისგან ზაქათის შესაგროვებლად. როცა იგი მედინაში დაბრუნდა, მოციქულმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) მას ანგარიში მოსთხოვა მიღებულსა და დახარჯულზე. მაშინ იბნ ალ-ლუთბიამ თქვა: ეს არის თქვენი ქონება, რომელიც ზაქათიდან შევაგროვე, ხოლო ეს თანხა მე საჩუქრად მომცეს. მაშინ მოციქულმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) უთხრა: რატომ არ დარჩი მამაშენისა და დედაშენის სახლში, რათა გენახა, მოგიტანდნენ თუ არა საჩუქარს, თუ მართალს ამბობ? რადგან სწორედ იმ მოვალეობების გამო, რომლის შესრულებაც შენ დაგაკისრეს, მოგიტანეს ეს საჩუქარი. ხოლო თუ შენ სახლში დარჩებოდი, არავინ არაფერს მოგიტანდა. ამიტომ არ გაქვს უფლება მიითვისო ის მხოლოდ იმიტომ, რომ იგი საჩუქრის სახით მოგაწოდეს. შემდეგ მოციქული (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ავიდა მინბარზე გაბრაზებული, ადიდა ალლაჰი და ხოტბა შეასხა მას, შემდეგ კი თქვა: და შემდეგ, მე თქვენგან კაცს ვნიშნავ მოსამსახურედ იმაზე, რაშიც ალლაჰმა მე გამიწესა განკარგვა – ზაქათსა და ნადავალზე. შემდეგ იგი ბრუნდება თავისი სამუშაოდან და ამბობს: ეს – თქვენია, ხოლო ეს საჩუქარია, რომელიც მე მომიტანეს! რატომ არ დარჩა მამისა და დედის სახლში, რომ იქ მიეღო თავისი საჩუქარი?! ალლაჰს ვფიცავ, ვინც მიიღებს რაიმეს უსამართლოდ, ის ალლაჰის წინაშე გაჩნდება აღდგომის დღეს, ზურგით ატარებს მას! თუ ის, რაც უსამართლოდ აიღო, აქლემია, ის

ბღავებით იქნება, თუ ძროხაა, ის ბღავის, ხოლო თუ ცხვარია, ის ბღავის. შემდეგ მან მაღლა ასწია ხელები ისე, რომ მსხდომებმა დაინახეს მისი იღლიების სითეთრე, შემდეგ კი თქვა: ო ალლაჰ, მე გადავეცი თქვენს მიმართ შენი გადაწყვეტილება. შემდეგ აბუ ჰუმაიდ ას-საა'იდიმ (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) თქვა: ეს არის ის, რაც ჩემმა თვალმა იხილა და ჩემმა ყურებმა მოისმინეს.

http://www.sunnah.global/hadeeth/ka/show/5791